

Inge!

Sender litt lesestoff til deg.

Om det kan brukes før andre
avgjørelse. Jeg antar det i alle
fall er langt nok for å fram -
føre til sommeren. Neste gang
kan en jo legge til mer.

Jeg har prøvd å få med et
tidsbilde av hva de hadde å stri
med før over hundre år siden.

Historia om Reier har jeg hørt
av bestefar. Bjørn-Reier var jo
igjen en original.

Jeg vil helst ikke at mange
skal få greie på innholdet.

Før vel!

Kopiu lett til:

- I - M. Helgum
- II - B. Simonsen
- III - A. Brøstad
- IV - G. Kaasen
- V HATS

Andreas Aldor
Telefon 076 81575

Vennlig hilsen
Andreas E.

Meldt 10.10.90

Forslag til et spel på Kongsvoll unet.

Sted: En gård i Målselv.
men at i døra og røper)

Ved fjøset sitter en gammel mann og tinner river. Kona på gården, Karen, kommer ut og ringer med matklokka. Ho går bort til gamlingen.

Karen: Kålles går det med gikta, Anders? E' den like plagsam som før?

Anders: Ja, den megga e' iherdig tel å regjere i kroppen. Det e' ikkje mye nattero å få.

Karen: Stakkars Anders. Je synes synd i dei. Du sku ha sløppe den der plaga, slik arbeidslyst som du har. Karen går inn. Straks etter kommer to menn og ei jente fram fra jordet. Mennene har ljå og jenta rive. Gubben på gården, Torstein Skogmo, går bort til gamlingen, klapper han på aksla og sier.

Torstein: Nå må du komme inn å få dei mat.

(Tar ei rive og ser på den)

Det ser ut som du ha tinna river før. Tinnan sitt som dem e'llimt fast. Rakarn vår e' sterk, så det e* bra ho får solid redskap.

Rakeren: Ja, her ska du få mer arbeid. Det e' mest ikkje tinner igjen i riva mi.

(Vender seg til Torstein)

Du må sjå tel å rydde utslåttan lite bære du Torstein, hell så e' det ikkje sikkert nåen vil ha raking hos dei.

(Slåttekaren tar seg ei skrå)

Slåttekaren: Der fikk Skogmo'n nåkkå å tenke på. Slår rakaran seg vrang e' du jaggu ille ute.

Torstein: Tullprat. Nå går vi inn å få oss mat. ska bli tri-

velig i fylrabær både nedover og ovenfor.

(På tur mot trappa stopper de, ser nedover og lytter)

Torstein: Je synes da tydelig at je høre ei frem bjølle. Det e' da så langt tel naboen at derifrå kain vi nå ikkje høre nåkkå. Kain det være dyr som e' kommen på avveier?

Slåttekaren: Det va nå tydelig ei bjølle. Je synes nå je hørte det gaula å. stampen fra lyneset og strok ned dei. (De blir stående ei stund)

Rakeren: Der ser je nåkkå som kjem nedmed sommarfjøset Det e' både folk og dyr.

(Karen kommer ut i døra og roper)

Karen: Vil dokk ikkje ha mat idag. Kå det e' dokk står
å ser etter? Maten bli da kald.

Torstein: Kom ut kjerring. Det ser ut som vi får besøk. Det
har vi ikkje kver dag, så maten får vente.

Et følge dukker fram fra skogen. En mann leier ei ku, ei kone
kommer etter med et par geipster, og bakerst kommer en ungdom
med diger bør på ryggen. De stanser foran gårdsfolket

Torstein: Det e' fremmenfolk ute å går, serje.

(Mannen går fram og helser på Torstein)

Mannen: Ja det e' nok fremmenfolk. Je hete Halvor Johnsen,
ho der e' kona mi åhete Sigrid. (Peker på hemne)
Og guten e' han Trond, sønn min.
(De kommer fram og helser på gårdfolket)

Halvor: Dokk spekulere vel på kå vi e'slags folk å kå vi
har her å gjøre?

Torstein: Je skonne nå såpass at dokk e' nå ikkje ute på
nåen bærtur.

Halvor: Nei, vi e' østerdøler. Vi ha bodd på Senja i vinter.
Vi ha fått rydningsseddel på en plass østafør her.
Dokk like kanskje ikkje at det kjem folk å klenge
seg innpå dokk? Men je kain trøste dokk med at det
e' så langt unna at dokk knapt kjem tel å sjå
røken av oss.

Karen: Je håpe at de ikkje e' lenger unna enn at vi kain
sjå både røken og dokk av og tel. Det ska bli tri-
velig å få naboor både nedafør og ovafor.

Halvor: Sei mei, Karen. Har ikkje vi sett kverandre før.
E' ikkje du datter hass Even Storbråten i Stor-
Elvdarn?

Karen: (Slår hendene sammen) Kållles kar e' du?

Halvor: Du huse vel ikkje han Halvor på Ner-Messet? Vi
va flere som sverma for dei i ungdommen. Men så
kom den her slampen fra Tynset og strøk med dei.
(Latter 9

Torstein: Kanskje vi ska bytte kjerring? Ho Karen sei at ho andgre på at ho gikk i kompaniskap med mei.

Karen til Sigrid: Je rår dei tel å holde dei tel Halvor. (Tar Torstein i øret) Den her karn må holdes i øran. (Latter)

Torstein: Nei, vi står da her å prate oss bort. Nå får dokk sett dyran i fjøset og komme inn å få dokk mat og kvile på.

Karen: Det va ei fin ku dokk ha fått tak i. Je vil rá dokk tel å passe godt på ho. Den fyste kua våres var bjønnmat.

Da de skal til å sette inn dyra, begynner det plutselig å skrakle noe forferdelig i bjøller oppe i skogen.

Rakeren: Det e' krøttoran våre. Kå e' det som skræme dem?
(En gutt kommer ned fra skogen. Løper inn på tunet.)

Gutten: Det e' bjønn oppi skogen. Han har alt slått ned en kalv. Nå husere han med hund'n. Det e' umulig å holde styr på krøttoran.
(Slåttekaren springer inn og kommer ut i full fart med børsa)

Slåttekaren: Nå ska det betterdø bli synd i bjønnsatan.
(Legger i veg mot skogen)

Herre Gud, du må passe dei, Ola. Bjønn kain komme uforvaranes på dei.

Torstein: (Til nykommerne) Dokk bli nå vel helt skremt tå det her styret. Men det e' nå kver dag bjønn e' frampå. Men her må dokk rekne med overraskelser både sommar og vinter. Siste vintern var det så kaldt at det small som børsskott i veggan.

Hestmøkka i stallen, var som kanonkuler. Vi måtte sette ei diger glogryte der så ikkje hesten sku fryse ihel.

Halvor: Je ha hørt gjete at det ska være kaldt her, ja. Je ha vøre innover før å satt opp ei gamme tel dy an. Nå gjeld det å få tak over haue for familien og få tel så mye for at vi har nåkkå å hive i krøttoran i vinter. Bjørk e' det dampnok av her, så det sku

Holvor : ikkje være vanskelig å skaffe ved.I lag med kjer-ringa sku det gå an å holde varmen under skinnfel-len.(Dulter borti kona)

Dyra blir satt inn.Før de går inn,skygger Torstein med handa over øynene og ser utover vatnet.

Torstein: Je synes je ser en båt innpå vatnet.Vi får visst besøk av flere.

Mens folket er inne kunne det passe med litt musikk eller sang, eller begge deler.Sangen burde ha tilknytning til tid og sted. Det måtte la seg gjøre å få til noe slikt.Akkurat da folket kommer ut,kommer bjørnejegeren ned fra skogen.

Torstein: Kå har du bjønnskinnet hen?

Ola : Det e' nok på bjønn enda.Men je fikk da skremt han. Han Trofast herja slik med han at det va vanskelig å få inn skott.Men je fikk da løsne ett.Det gjorde da såpass at han tok palinga.Kalven ligg nå oppi her.Han e' dau.

Karen: Vi får vel hente han Bjønn-Reier.Han har nok råd for å få slutt på bjønnplaga.

Anders: Ja, dem sei han ^{ha}skøte ti-tolv bjønner.Om det e' sant vet je nå ikkje.Det høres mye ut.

Holvor: Nei,nå må vi sjå å komme oss videre.Vi får ta ut dyra. Henter dyra.Tar sekkene på.Tar avskjed med folket.Karen og Sigrid omfavner hverandre.De drar.

Karen: Gud være med dokk! Kain vi hjelpe dokk med nåkkå. vet dokk nå kå vi e' hen
(Gårdsfolket blir stående ei stund og se etter dem)

Torstein: Nei.nå må vi komme oss i arbeid.Je tenke vi e' trygg for bjønn i dag.Du Ola får ta med dei gjetarguten å hente kalvskrotten.Forresten,kå det var av båten je såg innpå vatnet.

Karen : Der kjem det en kar opp ifrå fjæra.

Torstein: Det gjør det,ja.Je synes je drar kjensel på den karn. E' det ikkje han Bjønn-Reier,kan du kalle mei en krakk.

Mannen kommer inn på tunet og bortover mot dem.Han har børse og sekks på ryggen

Reier : Kå e' det her slags kråkting? Står dokk her å di-
videre midt i slåttonna?

Torstein : Vi har hatt så mye besøk i dag at det ha vørte bæ-
re tull. Fyst kom det en familie som hadde fått ryd-
ningsseddel innpå her, så hadde vi bjønn på besøk
opp i lia her. Det ligg en dau kalv etter han. Og nå
kem du. Lukta du bjønn kanskje?

Ola : Helt sikkert. Det e' nok bjønnlukta han har i nasen.

Reier : Nei, i dag har je et anna ærend. Je holdt på i en ut-
slått langt hemana. Og trur du ikkje na lensmainns-
tykjen hadde vore å skøre klørn då et bjønnskinn som
je hadde henganes på fjøs eggen.

Ola : Gjor det nåkkå at han tok klørn da? Skinnet e' vel
like godt for det.

Reier : Tosk! Vet du ikkje at det e' skottpengar på bjønn.
Men du må vise fram klørn som bevis for at du ha fått
livet då han. Lensmainn har ingen rett til å ta seg
telrette nå je e' borte. Je vart så eitrande sint, at
nå ha je tenkt å ta mei en tur nedover å snakke et
alvorsord med han. Je har børsa med mei som dokk ser

Karen : Men Reier, du må da ikkje finne på å sette dei opp
mot øvrigheta på en slik måte. Du kain da komme på
slaveri.

Reier : Det får våge sei. Lensmainnstraven ska få gjøre opp
for bjønnklørn.

Torstein : Ja, men det må da være en grunn for at han strøk med
klørn?

Reier : Grunn og grunn. Trur du ikkje dem la på mei ei mulkt
for at je kjørte et lite stikkje på hovedveien med
for smale skoninger på hjulan. Ikkje e' det vei inn
til mei, og ikkje har je vogn. Je lånte mei ei for å
hente litt mel og såkoinn. Det va ingen som fortalte
mei at det ikkje va lov å bruke slike hjul.

På veien møtte je lensmainn. Han ville
ikkje gi mei halv vei. Je nekta å kjøre lengre ut.
Da va det han la merke til hjulan.

Torstein : Så du ha ikkje betalt mulkta.

Reier: Nei, og ikkje e' je tenkt å gjøre det heller. Nå ska je nedover å snakke med øvrigheta, og je e' ikkje tenkt å stå med lua i handa å be om unnskyldning for at je e' tel. Når lensmainn tar seg telrette, må vel je å kunne gjøre det.

(Reier blir så ivrig at han veiver med armene, så de andre må trekke seg unna)

Torstein: Je har ikkje lyst å sleppe dei nedover min gode Reier. Det e' lite trivelig å få høre at du e' blitt mørder, eller at du e' sendt tel Vardøhus.

Karen: Nei, kjære dei Reier, du må ikkje legg nedover darn nå. Vi har mye mer bruk for dei. Kain du ikkje komme inn, og så blir du med han Ola på bjønnjakt.

Torstein: Ja, det trur je e' best for dei
Du skjonne at neste lørdag kjem lensmainn hit å ska holde auksjon over nåkkå løsøre tel en av naboen.
Han ska rese tel Amerika. Lensmainn ville ha auksjon her så han slapp å rese lenger. Så du treffet han her.
Men du må sett att børsa heme, je vil ikkje ha nåkkå voldsomheter inn på går'n her.

Karen: Ja, bli her, Reier. Vi har bruk for dei. Du kain da ikkje tel å tråve nedover hele darn nå, og kanskje bli du sett fast.

Reier: Sett fast. Nei, da kjenne du fanken ikkje han Reier rett. Je ha være ute i hardt vær før. Om dem så sett han tykje på mei ska je gå frikar.

Ola: Ta nå tel vett Reier. Bli med mei på jakt. Du kain få bruk for børsa på den tur å.

(Reier blir stående ei lita stund, tar så av seg sekken og leverer den til Karen)

Reier: Vil du legg lite mat i sekken. Og du Ola får finne fram børsa. Du e' vel ikkje skottredd?
(Ola går inn og kommer ut med børsa)

Reier: Kom hit så je får sjå på na staurn du kjem med.

Reier : Har du tørt krut? Du vet at bjønn står ikkje å vente på at krutet ska tørke.

Ola : Du kain være sikker. Han Anders har laga kruthoin tel mei. (Vender seg til Anders) Du garantere at det held seg tørt, ja.

Anders : Ja, som knøsk. Så det e' ikkje mi skyld om det bli bjønnmat tå dei. He, he, he.

Rakeren : Dokk må ikkje spøke med slikt. Bjønn e' fali han.

Reier : Du e' redd ~~for han~~ Ola, skjonne je. E' det kjæresten din kanskje? En av oss må vel overleve. Om det blir je hell han må vel være det same for dei. (Prøver å ta omkring rakeren)

Rakeren : Tullball. Nå vil je ikkje høre mer på dei. (Går vekk)
(Karen kommer ut med sekken og leverer den til Reier)

Karen : Je ha lagt nedi både flesk og flatbrød. Det kain jo hende at dokk blir borte ei stund.
(Reier slenger sekken på ryggen og vender seg til Ola)

Reier : Kom Ola! Vi har ikkje tid tel å stå her lenger å di- videre med kvinnfolkan. Du får vise mei kå du såg bjønn hen sist. Vi får da sjå kem som e' lurest, han hell vi.
(De begynner å gå)

Ola : Lykke tel på jakta!

Torstein : Nei, nå må ~~vi~~ sjå tel å komme oss i arbeid. Vi bli nok litt sen i kveld, Karen. Vi hadde tenkt å gjøre oss ferdig med utslåtten ova Sagbekken, (De går)
(Karen står igjen. Går opp ~~sp~~ trappa og synger litt fra en gammel salme for eks. Etterpå spilles litt musikk. Anders kommer ut og begynner å kløve ved.
Litt senere kommer Karen ut og roper bortover mot han)

Karen : Nå synes je slåttfolket vart lenge borte. Klokka e' da snart ni. Je får ringe med matklokka, da må dem da vel forstå at det e' kveld. (Ringer med klokka)
(Karen tar inn noen klær som henger ute)
(Slåttfolket kommer)

Karen : Kjem dokk endelig nå. Je begynte å lure på om dokk hadde lagt dokk borte. Akkurat som kyrn i sopptida.

- Torsfeiu :* Ja, vi vart sen. Rakarn vart sur, men je lova ho røm-kolle tel kvelds, så nå e' ho blid.
- Rakeren :* Blidere vart je. Men je e' både svulten og trøtt.
- Karen :* Du sku skamme dei Torstein å plage arbeidsfolket slik. Men nå ska det bli mat å få.
- Torstein :* Du har ikkje sett bjønn jegan nåkkå? Vi syntes vi hørte et par skott oppi skogbandet. Dem bruker nå ikkje å kaste krutet med å skjøte i lufta.
- Rakeren :* Bære dem ikkje ha fått medfart tå bjønn. Je synes dem ha vore lenge borte.
- Anders :* Nå kjem visst både han Ola og han Reier. Det ser ut som dem e' like hel som før.
(De kommer ned fra skogen. Reier bærer noe over aksla. Han går bort til Torstein og slenger et bjønneskinn på marka framfor han)
- Reier :* Her har du skinnet tå udyret, og skrotten heng i ei bjørk oppmed Stormyra.
- Torstein :* Ja betterdø ha du fått livet av han, Reier. Kållas kom du inn på han?
- Reier :* Vi fann spor etter han mest oppi skogbandet. På tur ned i en bekkelag røste han seg opp på tofotter tett framfor oss. Nå må du prøve om krutet er tørt, sa je tel han Ola. Han smelte tel, og kula sneia nok bort i sida på den, for den kom seg ned på fire og brølte imot oss.
- Ola :* Det e' fyste gongen je ha sett bjønn på så kort hold, så da je hadde skøte fyste gongen, glømte je i far-tan å ladde med en gong. Men han Reier hadde nok sett bjønn i kvitauan før. Det small, og bjønn deisa over-ende så det knasa i tørkvisten. Dau som ei sild.
- Anders :* Du hadde nok blitt bjønnmat likevel du om du hadde tørt krut, hadde ikkje han Reier vore med. Det e' for sent å ladde når en har smakt bjønnlabben.
- Ola :* Je ha nå skøte på bjønn i alle fall. Det e' nå mer enn du har gjort.

Karen: Kå heldig vi var at du kom hit idag, Reier. Nå tør vi å sende buskapen til skogs igjen.

Torstein: Ja, bjønnskinnet e' ditt, Reier. (Tar det opp og ser på det. Og kjøtt ska det bli når vi bære får ned skrotten. Vi kan spikre opp og tørke skinnet her, og her ska ingen komme å rese med klørn.)

Karen: Kom nå inn å få dokk mat. Dokk trøng vel det etter å ha baskar med bjønn.

Reier: Et bjønndrap e' nå ikkje så mye å snakke om. Det kain hende det blir mer snakk når je ha treft lensmainn neste lørdag. Da e' det om å gjøre å ha krutet tørt.

Torstein: Pass dei nå, Reier! Kjem du med børse, tar je ho ifrå dei. Je skjonne at du e' ikkje akkurat i godlynne når du kjem. Men nå går vi inn. Du får overnatte her.

Alle går inn og det blir ceneskifte. Musikk.

Auksjonsdagen.

En kommer kjørende med en del løsøre. Andre kommer med ting og setter fra seg. Torstein står på trappa og ser på dem.

Torstein: Dokk kjem med varer, ser je. Je trudde ikkje at han Nils hadde samla seg så mye.

Kjøveren: Her kain du kjøpe dei både ^{vel} gyngestol og sengbenk. Du e' så gammel at det e' det du har mest bruk for.

Torstein: Sa du nåkkå, hell va det nerleppa som slong. (Ser seg rundt) Det ser ut som det blir mye folk.

Kjøper: Kjem han ikkje snart, lensmainn? Vi må da sleppe å stå her hele dagen. Folk har da tørrhøy ute.

Ola: (Som er kommet ut)

Nå ser je lensmainn nedi veien. Det e' best dokk stramme dokk opp, folk.

Lensmannen og drengen kommer kjørende i karjol inn på tunet. Stiger ut. Ola tar vare på hesten og karjolen. Torstein går bortover til øvrigheta.

Torstein: Goddag lensmainn. Du e' ute i rett tid, ser je.

Torstein: Folk står nå ferdig tel å skjelle seg med skillingan. Du og drengen får komme inn å få dokk mat før dokk bynne med eksekveringa.

De går inn.Torstein blir stående sammen med et par karer.Plutselig sier den ene.

Kjøper: Jaggu e' det ikkje han Bjønn-Reier som kjem.Han ser ikkje ut som han e' godblid.Børse har han å.

(Reier kommer bortover mot dem)

Reier: Står dokk her å tørrprate? E' han ikkje kømmen na lensmainnstraven? Je sku ha fått gjort ærendet mitt å komme mei hematt.

Torstein: Du har børse med dei,ser je.Den e' det best je tar vare på.Je ha sagt det tel dei før at je vil ikkje ha nåa krutlukt her på gårdsplassen.

(Tar børsa fra Reier)

Reier: Du får bære ta ho,men ellers vil je sjøl bestemme kå je ska gjøre her på auksjon.

Lensmannen og drengen kommer ut og setter seg ved et bord.De legger fram en protokoll som drengen ska føre.

Lensmannen: I henhold til bekjentgjørelsen,vil det bli holdt auksjon over en del løsøre tilhørende Nils Sandmoen som skal dra til Amerika.Alt selges kurmot kontant oppgjør.Vi begynner med kråskapet som står her.

(Med det samme trenger Reier seg fram til lensmannen og slår i bordet så blekkhuset hopper)

Reier: Det ska ikkje bli nåen auksjon her før du har gjort opp for bjønnklørn som du tok på fjøsveggen heme, Lensmainn vet vel like godt som je at han kunne ikkje ta seg tel rette nå ikkje je va heme.

Reiser seg.

Lensmannen: Nå må du være dei mann! Det er straffbart å hindre mei i å utføre et offentlig oppdrag.

Oppdrag og oppdrag.(Slår i bordet igjen)

Je ha sagt at det blir ingen auksjon her i dag før lensmainn ha gjort opp for seg.Neggu om det ska.

Lensmannsdrengen går bort til Reier og sier.(Han snakker nordlandsdialekt)

Lensmannsdrengen: Nå har du å forlate auksjonen så den kain gå sin gang.
Det e' best både for dei sjøll å oss.

Reier:

Nei, kå slags jypling e' detta? Det høres ut som det e' em sildfiskar som ha forvilla seg oppover her.
Her står je og her blir je ståanes tel je ha fått utført ærendet mitt.

Lensmannen:

E' det ingen her som kan få vekk den her urostiftarn?

Reier:

Trøste øgblæreddem som snertiiffillan på mei i dag.
Vet du kå vi åt julkvelden, lensmainn? Vi åt syrgras-grøt. Synes du det e' rimelig at je ska få mulkt nå je prøve å få tak i litt mel og såkoinn? Je synes lensmainn sku sjå mrlla fingran med slikt.

Torstein:

Je trur lensmainn sku ordne opp den her saka med Reier. Det e' kanskje ikkje arrt om mainn e' i harnisk.

Lensmannen og drengen stikker hodene sammen og prater lågt. Lensmannen reiser seg og får Reier med seg bort på tunet. De ser at han tar opp noe fra pengepungen og leverer Reier. Reier slår seg til ro sammen med de andre.

Lensmannen!

Vi fortsetter auksjone. Gi bud på kråskapet!

Kjøper: Ti skilling.

Lensm.

Ti skilling er budt. Det er altfor lite for et fint kråskap. Flere bud.

Ny kjøper:

Ei ort.

Lensm.:

En ort er budt.

Kjøper:

En ort og fem skilling.

Lensm.:

En ort og fem skilling er budt.

Kjøper:

En ort og ti skilling.

Lensm.:

En ort og ti skilling er budt.

Ingen flere bud.

En ort og ti skilling første gang, 2. gang, 3. gang.

Med det samme kommer en ungdom løpende inn på tunet og roper.

En ungdom:

Lensmainn, det e' stor skogbrainn i Dividarn. Det e' alt svigd av et digert flak. Dem ber om at du må sørge for sløkkingsmannskap og lede arbeidet.

(Lensmannen konfererer litt med drengen)

Lensmannen: Vi må avbryte auksjonen. Jeg tillyser auksjon neste lørdag. Kjør fram karjolen, Ola!

Ola kommer med karjolen og hesten, og lensmannen kjører ut fra tunet.

Torstein: Dokk får sett tølan på låven her. Vi får håpe at dividølan ha sløkt skogbrann tel neste lørdag.

Tilslutt står Torstein, Ola og Reier igjen.

Ola: Du ska ikkje iver å sløkke skogbrann du da, Reier?

Reier: Nei, je hørte ikkje lensmainn spurte nåkkå om det. Han rekna vel med at det var bortkasta å spør.

Ola: Du ska vel kanskje på bjønnjakt du?

Reier: Først må je nå bli ferdig med onna. Vi må vel ha nåkkå å kaste i krøttoran tel vintern.

Torstein: Du kain nå komme å hente bjønnskinnet kå tid som helst. Klørn sitt nå fremdeles på. Du kain da legg dem på bordet tel lensmainn neste lørdag. Du får sjå lite blidar ut enn du gjorde i dag, så du ikkje skræme han.

Reier: Kanskje je kunne få igjen børsa mi nå. Du kain nå rekke med at største faren e' over.

Torstein: Ja, børsa glømte je. (Henter den. Reier slenger den på aksla)

Reier: Dokk får leve. Kjem je ikkje på lørdag, så kain dokk helse lensmainn med at det e' best han kjøre tu vegen neste gang je møte han. (Marsjerer vekk)

Ola: Den karn e' ikkje bære å klå seg på. Han kain å bite ifrå seg.

Torstein: Ja, betterdø. Det e' glo i auan på han når han bli arg. Etter dette kommer alle aktører fram. Framføringa burde avsluttes med musikk og gjerne sang. Sangen skulle vel helst ha tilknytning til tid og sted. Det kan en jo komme tilbake til.